

Posudek vedoucího diplomové práce

Lenky Sixtové

na téma

„Mediace jako metoda alternativního řešení sporů“

Diplomantka předložila práci na uvedené téma v celkovém rozsahu 84 stran včetně všech příloh a abstraktu. Práce (včetně cizojazyčného resumé) tak splňuje formální předpoklady stanovené pro práce daného druhu.

Systematicky je práce členěna do 7 kapitol – Alternativní řešení sporů, Mediace jako jedna z metod ADR, Postavení mediátora, Postavení účastníků konfliktu, Postup při mediaci, Mediační dohoda jako výsledek mediace, Komparace s vybranými státy, v jejichž rámci se autorka zabývá dílčími problémy, čemuž odpovídá i podrobnější členění práce. Autorkou užitá systematika vyplývá v zásadě z tématu a není proti ní ani proti vnitřnímu členění výhrad.

Z hlediska formálního nemám proti práci zásadních námitek.

Autorka zvolila téma velmi aktuální, což jednak umožňuje zabývat se jak obecnými, tak konkrétními aspekty teoretickými i praktickými, zároveň se však vystavuje riziku krátké a velmi stručné zkušenosti vyplývající z nové právní úpravy. Toto nebezpečí, s nímž se autorka chtě nechtě musí vypořádat, se snaží mimo jiné řešit i ohlednutím do právních úprav vybraných jiných zemí, kde lze hovořit o zkušenostech hlubších, a to vcelku úspěšně.

Věcná náplň práce vychází ze snahy autorky pojmout dané téma z pohledu jak určitého teoretického ukotvení mediace v rámci známých metod alternativního řešení sporů, tak ze snahy o popis i kritičtější uchopení právní úpravy. Nová právní úprava mediace je z hlediska procesní zvláštní v tom, že jde o méně formalizovanou variantu ADR, kde právě prvky ryze procesní nalézáme spíše ojediněle, ale i tak jistá stručnost či vzácnost zásadnějších procesních otázek naopak nabízí možnost soustředit se detailněji právě na ně. V tomto směru si autorka všímá např. pojmů nezávislosti a nestrannosti mediátora, resp. principu jeho neutrality, a snaží si uvědomit jisté odlišnosti, které tato specifická varianta ADR přináší. Pokud jde o samotný průběh mediace, autorka vychází z toho, že pokládá smlouvu o provedení mediace za součást zahájení mediace, byť v tomto směru se nabízí k diskusi, zda se stále nejedná o přípravnou fázi mediace. Zde autorka mohla rovněž více využít možností mediace jako metody dobrovolného řešení sporu a mediace nařízené soudem, resp. povinnosti prvního setkání s mediátorem, a případnou variantou takovéto mediace obecně – ve vztahu k její efektivitě, otázkám nákladů soudního řízení apod. V rámci dílčích otázek se autorka mohla více věnovat problematice ukončení mediace bez úspěchu,

případně s dílčím úspěchem; rovněž více pozornosti si zasloužilo zhodnocení současné podoby vymahatelnosti mediační dohody.

Autorka prokazuje, že téma zvládla, zabývá se podstatnými otázkami tvořícími součást aktuální diskuse, pracuje celkem aktivně s odbornou literaturou. Vedle výše uvedených poznámek lze ještě dodat, že uvedená komparace s úpravou slovenskou, resp. francouzskou, mohla být více využita.

Uvedené dílčí nedostatky nijak nebrání obhajobě, práce je zpracována na kvalitní úrovni, zabývá se aktuálním tématem, řádně pracuje s prameny, obsahuje relevantní literaturu, analyzuje konkrétní problémy.

V rámci ústní obhajoby necht' se autorka zaměří na výše uvedené otázky.

Předběžně práci hodnotím výborně až velmi dobře.

JUDr. Petr Smolík, Ph.D.
vedoucí práce

V Praze dne 30. dubna 2014